

Sy. 235
3/559

Μαΐου 15.

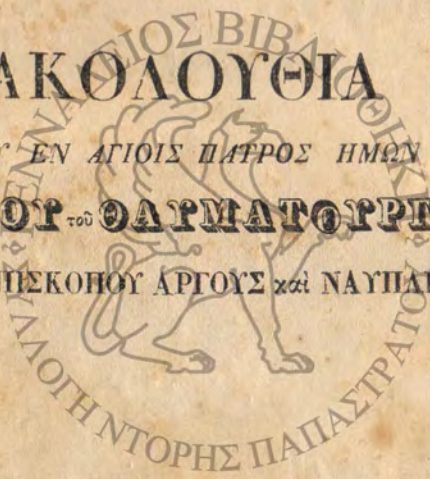
X 850

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΠΕΤΡΟΥ του **ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ**

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΡΓΟΥΣ καὶ ΝΑΥΠΑΓΙΟΥ.

λος, τοῖς ὑμνηταῖς σου κατάπεμψον, ἄνωθεν τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψιν.

ΡΕΥΣΤΩΝ ἀπάντων παριδῶν τὸ ἄστατον, καὶ παρωσάμενος, τῆς ἐμπαθοῦς ὕλης, Πέτρε τὸ ἐπίκηρον, καὶ μόνον τῷ Κυρίῳ σου, προσλαλῶν ἀνευδότης, ἐφέσεως οὐ διήμαρτες, ἄφθαρτα φθορτοῖς ἀλλαξάμενος.

ΧΡΙΣΤΟΥ τῷ νόμῳ γεγονῶς πειθόμενος, τὸν ἐλαφρότατον, ἐξ ἀπαλῶν ἦρας τῶν δυνύχων Ὅσιε, ζυγὸν τὸν ἐπαυχένιον, σεαυτὸν προσενέγκας, τῷ κτίσαντι ὄψμα τέλειον· ὅθεν σὲ σεπτῶς μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

ΝΑ τὸν πάλαι τῇ ἀπάτῃ ρεύσαντα, καὶ ἀποκλίναντα, καὶ πρὸς φθορὰν ὄλον νενευκότα ἄνθρωπον, ὁ λόγος ἀνακτήσεται, ἐξ ἀγνῶν σου λαγόνων τὴν σάρκα Κόρη ἐνδύεται, μείνας ὡσπερ ἦν ὁ φιλόανθρωπος.

Καταβασία. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Ὠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

ΠΙ τὴν πέτραν τῆς ζωῆς, προσεπερείσας τοὺς πόδας, ἀκλινῆς τις ἐμβολεὺς τῶν θαυμάτων, τῷ σοφῷ λογιστικῷ, διέμεινας μακάριε· τὴν γὰρ ψυχὴν οἰκείαν, οὐκ ἐπὶ ψάμμων δεδόμηχας.

ΩΜΗ τοῦ κρείττονος σοφέ, τὸ χεῖρον καταπαλαίσας, καὶ κριτῆς οὐκ ἀγενῆς δεδειγμένος, κατεδίχασας

σφοδρῶς, τὰ πάθη καὶ ἐξώρισας, ψυχῆς ἐκ τῆς ἰδίας, ἐπαλείφας τοὺς τύπους αὐτῆς.

ΚΑτὰ μέρος ἀρετῇ, τῇ γενικῶς ἐκτεθεῖσα, καὶ θυγάτηρ ὡς μητρὶ ἐπομένη, τῆς ψυχῆς σου τὸ εὐθές, ἐδήλωσε μακάριε διὸ τῆς τοῦ ποιμαίνειν, πάτερ φροντίδος ἡζήωσας.

ΝΑΣΚΕΥΑΣΑΙ βουληθεῖς, τὴν συντριβεῖσαν εἰκόνα, καὶ τοῖς κάτω ἐπιγράψαι μητέρα, ἐπ' ἐσχάτων ἀληθῶς, ἐκ σοῦ προῆλθεν ἄχραντε, ἐκ σῶν ἀγνῶν λαγόνων σάρκα φορέσας ὁ εὐσπλαχνος.

Καταβασία. Δεῦτε πόμα πίωμεν.

Κάθισμα ἤχος, π.λ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

ΠΟ βρέφους Κυρίῳ ἀνατεθείς, τὸν ζυγὸν ὑπέσέδους τὸν ἐλαφρὸν, καὶ σάρκα ἐδάμασας, ἐγκρατεία μακάριε, καὶ σεαυτὸν τελέσας τοῦ Πνεύματος τέμενος, θεωρία καὶ πράξει, τὸν βίον ἐκόσμησας, ἔχων καὶ τὸν λαγὸν συνεργοῦντα τῷ τρόπῳ· σοφία γὰρ ἔρρει σου, ἐκ χειλέων ὡς νάματα. Τεράρχα θεόπνευστε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεισιν δωρησασθαί τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ τῆς ἑορτῆς. Ὠδὴ, γ'. Σὺ μου Χριστὲ Κύριος!

ΥΜΑ δεκτὸν, ὄλον σεαυτὸν προσενήνοχας, τῷ Κυρίῳ, ὄλην σου τὴν ἔφεισιν, ἀρνητικῶς, Πέτρε πρὸς

αὐτόν, καὶ τὴν τοῦ σαρκίου, προσπάθειαν ἀπωτάμε-
μενος, νηστεία σου τὸν βίον, χαμευνία καὶ στάσει, καὶ
θαγάτου μελέτη φραξάμενος.

ΞΩ σαρκός, καὶ τῶν τοῦ Κόσμου γένομενος, καὶ
τῷ ὄντι, μύσας τὰς αἰσθήσεις σου, βίον ἀσώματον
ἀληθῶς, Πάτερ ἐνεδείξω, τῷ σκήνει τούτων βαρούμε-
νος, οὐδὲν γὰρ τῶν τοῦ νέφους, σὲ προσκάλυμμα Πέ-
τρε, ἀμιλλᾶσθαι τοῖς ἄνω κεκώλυκεν.

Θ τοὺς νεφροὺς καὶ τὰς καρδίας ἐτάξων Θεός, τῆς
ψυχῆς σου βλέπων τὸ ἀθολωτον, σώματος δέ, τοῦ τὸ
καθαρόν, ἀρχιερωσύνη, καὶ προεδρία τιτίμηκε· διὸ
καὶ Ἐπισκοπῶν, ἐν καθέδρᾳ καθήσας, τὸν λαὸν τοῦ
Κυρίου ἐποιήσας.

Θεοτοκίον.

ΔΕ τῆς σῆς κληρονομίας τὸ σχοίνισμα, Θεοτόχε,
ἄρδην καλυπτόμενον, βαρβαρικῆς ὑπὸ δεξιᾶς, ξίφει
τομωτάτῳ ἐλεεινῶς θερίζομενον, καὶ στήσον τὴν το-
σαύτην, τῆς ὀρμῆς καταγίδα· ἀπειρήκαμεν γὰρ ταῖς
κακώσεσιν.

Ωδη 8. Ἴνα τί με ἀπόσω.

Θ Μωσῆς ἐν τῷ ὄρει, γνώφῳ καὶ θυέλλῃ ποτέ σκια-
ζόμενος, τὸν σκιδῶδη νομον, ἐν πλαξί ταῖς λιθίνας
ἐδέχετο, ἀλλ' αὐτὸς ἀδιαλείπτως, τοὺς ἱερεῖς καθει-
πεπιδύων, μυστηρίων φρικτῶν ἐνεπίμπλασο.

ΜΕΜΥΣΤΑΓΩΓΗΜΕΝΟΣ, Πέτρε τὰ ἀπόβρητα καὶ
ἀνεξερεύνητα, ἄντεμυσταγώγεις, ὃν ἐκτήσω λαὸν πε-
ριούσιον, ἁμαρτίας πάσης, ἀπέχεσθαι τρανῶς προτρέ-
πων, ἀπειλήν τοῦ Θεοῦ ὅπως φύγωσιν.

ΣΠΙΒΛΕΠΩΝ συνήθως, Κύριος ἐπέβλεφεν ἐπὶ τὸν
κληρὸν αὐτοῦ, τὸν εὐθὺν καὶ πρᾶον, ἀόργητον καὶ
καθαρώτατον, δεδοκῶς σὲ μάκαρ, τοῖς ἑαυτοῦ λαοῖς
πομένα, τὴν καρδίαν ἐκάστου ρυθμίζοντα.

Θεοτοκίον.

ΓΕΝΝΗΘΗΝΑΙ θελήσας, ἐκ καθαρωτάτης Παρθέ-
νου ὁ Κύριος, τὴν ἀγνήν μητέρα ἀνωτάτην ἀπάσης
τῆς χτίσεως, εὐρηκῶς ἐκ ταύτης τὸ καθ' ἡμᾶς εἴληφας
ὄλον, τὸ πεσόν καὶ φθαρὲν ἀνορθούμενος.

Καταβασία. Ὁρθρίσωμεν ὄρθρον.

Ωδη στ'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

ΑΝΑΛΩΤΟΝ συντηρῶν, τὸ τῆς καρδίας σου φρου-
ριον, τὸ τῆς ψυχῆς τριμερές, καλῶς περιέφραξας,
τοὺς κατεπεμβαίνοντας, λογισμοὺς ὀστάτους, ἐντο-
ξεύων τοῖς βελτίοσι.

ΠΟΗΣΑΣ σου τὸ στερρόν, τῆς διανοίας ὁ δόλιος,
πολλάκις σοὶ προσβαλὼν, αἰσχροῦς ἀνατέτραπται,
ὅσάκις τε ὠρμησε, ὄλωσ ἀνετράπη, προσευχῇ σου καὶ
διώλολε.

ΒΟΛΛΩΝ ἐγκύμων φανείς, σοφῶν ῥημάτων μακάριε, ἀπέτεκες τὴν καλὴν, ὡδίνα τῶν λόγων σου, ῥητορεύων ἄγιε, πολυστίχοις βιβλίοις, τῶν μαρτύρων τὰ παλαίσματα.

Θεοτοκίον.

ΒΞΕΛΕΙΠΘΝ ἀληθῶς, ἀπὸ ἰσχύος χειρός σου Χριστέ, ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ τὰς μάστιγας δέομαι, μητέρα προβάλλομαι, τὴν σὴν εἰς πρεσβείαν μὴ ἀπώσῃ τὸν οἰκέτην σου.

Καταβασία. Κατῆλθεε ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Κοιτάκιον, ἦχος δ' Ὁ ἕψωθεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ.

ΤΟΝ Ἱεράρχην τοῦ Χριστοῦ θεῖον Πέτρον, τῆς Ἐκκλησίας τὸν φωσφόρον λαμπτήρα, τὸν ὁμοούσιον τὸν λόγον Πατρὶ κηρύξαντα, ἐν μέσῳ πολλῶν τρανώτατα, καὶ τὸν Θρόνον κοσμήσαντα, λαμπρῶς τὸν τῶν Ἀργείων, χάριν τε κομισάμενον, ἰαμάτων πλουσίαν ἐκ Θεοῦ, συμφώνως τοῦτον, ὑμνήσωμεν ἅπαντες.

Ὁ Οἶκος.

Ο Μυστολέκτης τῶν Θεοῦ ἀρρήτων μυστηρίων, Ἀπόστολος ὡς ὁ μέγας Παῦλος, τὸ στόμα τοῦ Χριστοῦ πόρρωθεν προέβλεπε, καὶ τὸ μέλλον προέγραφε, τὸν ἄξιον προέφησε τῆς πόλεως Ἀργείων, τοιοῦτος ἡμῖν φάσκων, ἔπρεπεν Ἀρχιερεὺς, ὅσιος καὶ ἄκακος,

δίκαιος καὶ ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ἠνωμένος τῷ πνεύματι, ταῖς ἄνω Οὐρανίαις δυνάμεσιν, ὡς ἔχων παρρησίαν, εἰς τὴν Εἴσοδον τῶν ἁγίων παρίσταται ἄει, τῷ Θρόνῳ τῆς χάριτος αἰτούμενος, δοθῆναι ἡμῖν ἔλεος, καὶ χάριν εὑρεῖν, καὶ εὐκαιρον βοήθειαν· αὐτὸν οὖν χρεωστικῶς ἀνευφημοῦντες, ὡς χάριν ἐκ Θεοῦ λαβόντα, συμφώνως ὑμνήσωμεν.

Χαίροις λαμπτήρ παμφαέστατε Κόσμου.

Χαίροις πιστῶν ἐδραϊάτατε γνῶμων.

Χαίροις τῆς Κωνσταντινου ὠραῖσαι τὴν χθόνα.

Χαίροις ὁ καὶ Κορίνθου καλλωπίσας τὴν χώραν.

Χαίροις Χρυσοῦ καὶ Ἀργύρου ἀμέτοχος.

Χαίροις Χριστοῦ καὶ Ἀγίων συμμέτοχος.

Χαίροις Πελοποννήσου ἐκλαμπρύνας σοστήματα.

Χαίροις τὴν τῶν Ἀργείων καθολήσας πισιότητα.

Χαίροις ποιμὴν ἐλάτηρ τῶν ἀνόμων.

Χαίροις φωστήρ ἀββύργε εὐγνωμόνων.

Χαίροις Σοφὲ θεῖε Πέτρε παμμάχαρ.

Χαίροις ὀρθῶν τῶν δογμάτων παρέμπορε.

Χαίροις Πέτρε Μάχαρ.

Τῷ αὐτῷ Μητρί γ'. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Πέτρον τοῦ Θαυματουργοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀργου καὶ Ναυπλοῦ.

Ρίψας τὸν ἐχθρὸν ἐνθερ ἀτρώτῳ βίῳ.

Ζωστήρα ρίχης ζῶν ἢ θανῶν Πέτρε.

Πέτρος ἐν τριτάτῃ ἀνεβίσατο εἰς θεῖον ἄστυ.

ΠΙΤΟΣ ὁ ἐν ἁγίοις Πατὴρ Πέτρος, πατρίδα μὲν εἶχε τὴν βασιλεύουσαν τῶν πόλεων, Κωνσταντινούπολιν, Υἱὸς μὲν γρονέων θεοφιλῶν, καὶ διαλέξας τὴν μοναδικὴν πολιτείαν ἐξεντεύθη καὶ ἐκουρεύθη ἀπὸ τινῶν ἐναρέτων, καὶ ἁγίων ἀνδρῶν, Παύλου καὶ Διονυσίου· κατὰ δὲ ζῆλον καὶ μίμησιν ἐκείνων ἅμα πράττων, εἰς ἄσκησιν ὤρμησε, καὶ εἰς πνευματικούς ἀγῶνας, εἰς κόπους, καὶ πολλοὺς ἰδρώτας· τὴν ἐξω σοφίαν ἐγυμνάσθη εἰς ἄκρον, τοσοῦτον ὅπου ὄλους ἐπέρασε τοὺς συνηλικιώτας τοῦ καιροῦ ἐκείνου· μετῆλθε κάθε σοφίαν τὴν θύραθεν, καὶ τὴν ἔσω, καὶ εἰς ἄκρον τῆ ἀρετῆ διαπρέψας, διεφιμίθη εἰς ἅπαντας ὡς ἐνάρετος, καὶ τῶ ὄντι φιλόσοφος, κανὼν ἀρετῆς, καὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως κήρυξ διαπρύσιος, τῆς οὐληθείας διδάσκαλος. Ὁ τότε ἀρχιερεὺς Νικόλαος καλούμενος βλέπωντας τὴν ἀρετὴν του καὶ εἰς τὸ μέγιστον ἀξίωμα τῆς ἀρχιερωσύνης, νὰ τὸν τιμῆσῃ ἠθέλησεν, ἀμὴ ἐκεῖνος παντελῶς νὰ τὸ ἀκούσῃ δὲν ἤθελε, καὶ τὸν Παῦλον ὅπου ἐπροεῖπαμεν, τῆς Ἐκκλησίας Κορίνθου ἀρχιερέα ἐχειροτόνησε, καὶ εὐθύς ὁ δίκαιος τοῦτος ἀνὴρ ἀγαπῶντας τὴν ἡσυχίαν, καὶ τὴν ταραχὴν τοῦ Κόσμου φεύγωντας ἕως τὸ ὕστερον δὲν ἐγλύτωσεν, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀποβίωσιν, καὶ θανάτῃ τοῦ Ἀρχιερέως Ἀργεῖων, ἐπεμψαν οἱ Ἀργεῖοι. καὶ οἱ κληροὶ τῆς αὐτῆς Ἐκκλησίας γράμματα παρακαλοῦντες τὸν Παῦλον, νὰ ἀναγῆ κάσῃ τὸν Ὅσιον νὰ μεταχειρισθῆ τὴν ἀρχιερωσύνην, ὁ ὁποῖος ὡσὰν τὸ ἔμαθεν ἐλογίασε νὰ φύγῃ, ἀλλ' ἐνοχλούμενος καὶ παρακαλούμενος ὑπὸ τοῦ λαοῦ ὑπήκουσε, καὶ τὴν προστασίαν αὐτῶν ἐδέχθη, χειροτονηθεὶς Ἀργεῖος καὶ Ναυπλίου Ἐπίσκοπος, καὶ εὐθύς τὸ φῶς ἐπὶ τῆς λυχίας τιθέμενον, τὴν εὐταξίαν τοῦ ἱεροῦ ἤρχισε, διδάσκωντας τὸ λογικὸν ποίμνιον, καὶ ξεριζώνωντας τὰ ζιζάνια τῆς κακο-

δοξίας, καὶ τοὺς τότε Ἀρειανούς διελέγξας τρανώτατα, τὴν εὐσέβειαν ἐκήρυττε, τῆς ἀσεβείας ἐκτεμὼν τὰς ἀκάνθας, ἔσπειρε τὸν νοητὸν σπόρον εἰς τὰς τῶν πιστῶν καρδίας ὡς ἐργάτης ἀριστος, τοῦ μυστικοῦ ἀμπελώου τότε νοὶ καὶ ἔλαμπε τὸ φῶς τοῦ Ἥλιου τῆς δικαιοσύνης Χριστοῦ, καὶ τὸ Σκότος δὲν ἐστέκετον· εἶχεν ἔγνοιαν εἰς ταῖς χήραις, εἰς τὰ ὄρφανὰ, τυφλοὺς, ἀσθενεῖς, ξένους, ἀπόρους, ὡς νέος Ἀβραάμ, οὐχ ὡς κατακυριεύων τοῦ κλήρου, ὅλος ἦτον πραότης, ὅλος ἀρετῆς ἐκ μαγείων, ὥστε μίαν φορὰν γινομένης πείνας, καὶ λιμοῦ εἰς ὅλην τὴν Πελοπόννησον, αὐτὸς ὁ ἀγιώτατος προθύμως εἰς πόλεις ἔτρεχε καὶ εἰς τὰ κάστρα, πολλὰς διαθρέψας μυριάδας, τοσοῦτον ὅπου ὡσὰν αἱ ἀποθήκαι τοῦ σιταρίου ἐκενώθησαν, ἕνα πηθαίρι ὅπου τοῦ εὐρέσκετο, μὲ ὀλίγον σιταράλευρον, μὲ τὴν εὐχὴν του εἰς ὅλον τὸν καιρὸν τῆς πείνας ἐκείνης, ὄλους τοὺς ἐπαρχιωτάς του ἐπόρευσε, καὶ τοῖς χρεῖαν ἔχουσι, χεῖρα βοηθείας ἐχορήγει. Σκλαβωμένους ἠλευθέρωσε, καὶ ἀπὸ χεῖρα τυράννων ἐγλύτωσε, καὶ μίαν κόρην παρθένον δαιμονισμένην ἰάτρυντε, λεπροὺς καὶ λωβοὺς, βάνωντας τὰ ἁγία του χεῖρια ἠγάναν. Ὡσὰν δὲ ἤγγικε τὸ πέρας τῆς αὐτοῦ βιωτῆς, ἐβδομήκοντα χρονῶν, προγωνιάσας τὴν αὐτοῦ τελευταίαν, μετὰ μυρίους ἰδρώτας τῆς ἀρετῆς τὴν μακαρίαν αὐτοῦ ψυχὴν τῷ Κυρίῳ παρέθετο, τὸ θεῖον δὲ αὐτοῦ λείψانون, ὡς οἶμαι, ἐν τινι ναῷ παρὰ τῶν πιστῶν ἀνεγερθέντι σεβασμῶς κατέθετοντο, μετὰ αἰδούς, καὶ εὐλαβείας. Καὶ μετὰ τὸ τέλος τὰς θαυματουργίας δι' αὐτοῦ ὁ Κύριος ἐνήργει, ἀπὸ τῆς Σοροῦ τῶν ἁγίων αὐτοῦ λειψάνων, πᾶσαν ἀσθένειαν θεραπεύων, δαιμόνια διώκων· διὸ καὶ οἱ Ἀργεῖοι ἐτησίως, καὶ οἱ Ναυπλιεῖς εορτάζοντες, εἶχον αὐτὸν προστατῆν εἰς κάθε τους χρεῖαν. Τιοῦτης λογῆς λοιπὸν δοξά-

ζει ὁ Θεὸς ἐκείνους ὅπου φυλάττουν τὰς ἐντολάς του, εἰς τοὺς ὁποίους χαρίζει θαυμάτων ποταμούς, οὐ μόνον εἰς τὴν ζωὴν ταύτην τὴν φθαρτὴν καὶ ἐπίκηνον, ἀλλὰ καὶ μετὰ θάνατον, ἐπισκέπτουν πόλεις διὰ τοῦ χαρίσματος, προστατεύουν ἀνθρώπους, καὶ ἄλλα μυρία ἐπιτελοῦν θαύματα, καθὼς καὶ ὁ σήμερον ἐορταζόμενος Πατὴρ ἡμῶν Πέτρος, ἐπροστάτευσεν, καὶ προστατεύει σου τῆς Ἐπαρχίας σου. Ἀλλὰ ποῦ εἶναι ἡ θερμότης ἐκείνη ἀγάπη; καὶ ποῦ ἡ εὐλάβεια, ὅπου ἐπόσφερναν οἱ προπάτορες ἡμῶν, εἰς τὸν ἀγιώτατον τοῦτον μας ποιμένα; φαίνεται βέβαια κατὰ τὸ παρὸν, ὅτι νὰ ἐψυχράνη, καὶ νὰ ὠλιγόστειν ἡ προθυμία καὶ εὐλάβεια, καὶ ποσῶς κατὰ νοῦν δὲν τὸν ἔχομεν. Πόσοι ἄρα ἐπιθυμοῦν νὰ εἶχουν ἅγιον ἀποβίωσιν εἰς τὸν τόπον τους, καὶ ἡμεῖς μὲ τὸ νὰ βλέπομεν καθεκάστην τὸν ἴδιόν του Θρόνον ἀμελοῦμεν καὶ ἀμνημονοῦμεν τοιοῦτου χαρίσματος. Ἀλλ' ὅσον ἡμεῖς σμικρῶνομεν τὴν ἀγάπην καὶ εὐλάβειαν, τόσον περισσύτερον ὑστερούμεθα τῆς βοήθειας τῶν ἁγίων καὶ ἐπισκέψεως· τί δὲ πρέπον εἶναι εἰς ὅλους τοὺς ἐπαρχιώτας τοῦ, καὶ μάλιστα εἰς ὑμᾶς τοὺς Ἰσραεῖς τῆς πολιτείας τοῦ Ἄργους; νὰ ἀναγκάζετε Ἐκκλησιαστικῶν τρόπῳ, καὶ νὰ προστάξετε ὅλον τὸν Χριστιανικὸν λαόν, νὰ ἐορτάζη, καὶ νὰ σχολάζη καθοποίας λογῆς δουλείαν, τὴν ἡμέραν τοῦ ἁγίου τούτου, καθὼς καὶ τὰς τῶν ἄλλων ἐορταζομένων ἁγίων, καὶ μάλιστα ὅσοι ἐγκάτοικοι εὐρισκόμεθα εἰς τὴν ἰδίαν χώραν, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ἀγιώτατος οὗτος Πατὴρ, καὶ ποιμένας μας, θεαρέτως ἐπολιτεύθη, καὶ ἀπεβίωσεν· ὁ ὁποῖος πάντοτε ὀξυδερκῆς εὐρίσκεται εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ποιμανίου του. Εἰ δὲ καὶ ἡμεῖς τοῦτον ἀλησμονήσωμεν, θέλουν μᾶς ἐπανέβει τριπλάσια κακὰ ἀπὸ ἐκεῖνα ὅπου μᾶς ἐσυνέβησαν·

διότι καὶ ἐκεῖνα ἡ ἁμαρτία μᾶς τὰ ἐπροξένησε, μὲ τὸ νὰ μακρύνωμεν ἀπὸ τὰς προσταγὰς τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ ἐγίνανμεν ὀπαδοὶ τῶν κακῶν μας θελημάτων· λοιπὸν, ὦ ἀδελφοί, ἅς θερμάνωμεν τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν ἅγιον τοῦτον Πατέρα μας, ἅς θερμάνωμεν, λέγω, καὶ μὲ οἶον τρόπον δυνηθῶμεν νὰ ἀνακαινίσωμεν τὸν ἐξαρχῆς ἅγιόν του Ναόν, ὁ ὁποῖος κρίμασιν οἷς Κύριος οἶδεν, ἐγαλάσθη ἀπὸ τῶν νῦν κρατουμένων Βαρβάρων εἰς τὰς ἡμέρας μας· ἀγκαλὰ καὶ διὰ τὸν ναόν τοῦτον, ἔχομεν νὰ δώσωμεν λογαριασμὸν τῷ Θεῷ, ἐπειδὴ καὶ μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν μας δὲν ἐβλάμεν σκοπὸν καὶ ἐπιμέλειαν, νὰ ἐλευθερώσωμεν τοιοῦτον περιφθιμον ναόν τοῦ ἁγίου, ἀλλὰ οἱ πάντες ἐδόθημεν ὅλως διόλου, διὰ νὰ ἀποκτήσωμεν πάλιν φθαρτὰ καὶ βρόντα πράγματα, μάταια καὶ ἀνωφελῆ, καὶ εὐρὼν τότε ὁ μισόκαλος χώραν, ἐπλήρωσε τὸ ἔργον του διὰ τῶν συνεργῶν του. Ὅθεν παρακαλῶ ὑμᾶς, ἀδελφοί, νὰ ἠθέλετε βάλῃ διπλάσιον τὸν πόθον καὶ δύναμιν, εἰς τὸν ἀνακαινισμόν τοῦ ναοῦ τούτου· διότι ἀνίσως καὶ ἡμεῖς ὅπου ἤξεύρομεν, πῶς ἦτον, πῶς ἀνακαινίσθη διὰ τῶν ἰδίων μας κόπων, καὶ πῶς τὴν σήμερον θεωρεῖται, ποῖος ἄλλος ἄρα ἀπὸ τοὺς ἀπογόνους μας, καὶ ὑστέρους, ἤθελεν ἐπιμεληθῆ, τὸ θεαρέστον τοῦτο ἔργον; καὶ οὕτως κάνωντας θέλομεν ἔχει τὸν ἅγιον βοηθόν, καὶ ἐπιτηρητὴν, εἰς ὅλα μας τὰ καλὰ ἐπιχειρήματα, καὶ ἡ χάρις του δὲν θέλει ἀπολείψει ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν του· ἐπειδὴ μὲ εὐλάβειαν, μὲ καλὰ ἔργα πανηγυρίζομεν τὴν μνήμην του, αὐτὸς θέλει μᾶς ἐπισκέπτει διὰ παντός, εἰς ταύτην μας τὴν ζωὴν, ἀπὸ τὰς βαρβαρικὰς χεῖρας, καὶ εἰς τὴν ἄλλην θέλει γένει πρέσβυς θερμότητος διὰ νὰ ἀξιωθούμεν τῆς Οὐρανίου Βασιλείας· ἧς γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ, ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

ΤΟΥ δι' οἶκτον ἀφθόνως καὶ κόσμον ἐλέω σώσαντος Πέτρε ὅσιε, μιμούμενος τοὺς τρόπους, ἐξέχεας πλουσίως, τοῖς αἰτοῦσι τὸν ἔλεον, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς Εὐλογητὸς εἶ.

ΡΗΜΑΤΩΝ ἐνεργεία, ὡς Ἡλίας ἀλεύρω θεραπεύων τὴν ἐνδειαν, παμμάκαρ δεομένοις, ἐπήρχεσας ἀφθόνως, καὶ κραυγάζοντας ἔδειξας, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς Εὐλογητὸς εἶ.

ΟΥΚ ἐξέλειπας Πάτερ, ἐκ τῶν διαρπαζόντων ῥύσθαι πένητα, ἐλέγχων τοὺς ἀδίκους, τὴν γνώμην ἀναστέλλων, εἰς κακίαν τὴν πρόχειρον· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς Εὐλογητὸς εἶ.

ΚΕΚΡΑΝ ὡσπερ τὴν κόρην, ὑπὸ πνεύματος πάτερ δειχθεῖσαν τοῦ πονηροῦ, εὐχῆ συντονωτάτη, ἐλαίω ὑπαλείψας, δεινῶν ἔλυσας ψάλλουσαν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς Εὐλογητὸς εἶ.

Π ἐμέ σου τὸν πλοῦτον, τὸν τῆς φιλανθρωπίας κενώσασα ἄχραντε, ὀρώσα συμφοραῖς με, διόλου βεβλημένον, καὶ πρὸς γῆν ἀποκλίναντα, μή με παρόψη ἀγνή τὸν πεποιθότα εἰς σέ.

Ὡδὴ η'. Ἑπταπλασίως Κάμιρον.

ΥΛΟΥ ζωῆς μετέσχηκας, τὴν φθορὰν βδελυξάμενος, καὶ πρὸς ἀφθαρσίαν, διαβάς μακάριε, μὴ δ' ὄλως μετάφθορος, ταῖς ἡδοναῖς πάτερ γεγονῶς, μόνην περιφέρων, τὴν σκιὰν τοῦ σαρκίου· οὐκ ἔζης γὰρ τῷ Κόσμῳ, ἀλλ' αὐτῷ τῷ σωτήρι, βοῶν ὑπερυψοῦται λαὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΠΟΛΥΘΕΙΣ τοῦ σώματος, φωταυγῆς ὡσπερ ἥλιος, λάμπων τῷ προσώπῳ, ὥφθης τρισμακάριε, φωτὶ λαμπρυνόμενος, ἡλίου πάτερ τοῦ νοητοῦ· καὶ γὰρ τοῦ φωτός, ὄντως υἱὸς ἀνεδείχθης· διὸ καὶ ἐνεργείας, ἐπέτυχες ἀφθόνως, ὡσπερ ἀχλὺν διώκειν, τὰς νόσους τῶν καμνόντων.

ΤΥΡΑΝΝΟΥΜΕΝΟΙΣ ἄγιε, καὶ ποικίλαις κακώσεσι, κατάτροχομένοις, ῥύστης ἐτοιμότατος, ἐδείχθης τρανώτατα· τῆς δυναστείας τῶν δυσεβῶν, τούτους ἐκλυτρῶν, κακείνους καταπλήττων· διὸ ὑμνολογοῦμεν, τριάδα τὴν ἁγίαν, θερμὸν ἢ σε προστάτην, ἀνέδειξε τῷ κόσμῳ.

Θεοτοκίον.

ΜΟΝΗ Θεὸν ἐγέννησας, παρθενομήτορ ἄχραντε, μόνη διαδράσασα, ὄρους τοὺς τῆς φύσεως παρθένος γὰρ ἔμεινας, ὡς πρὸ τοῦ τόκου πανύμνητε, τῇ ὑπερ-

φουεῖ, καὶ ὑπὲρ νοῦν σὴ λοχεῖα· διό σε εὐλογοῦμεν,
χείλεσι καὶ καρδίᾳ, λαοὶ φυλαὶ καὶ γλῶσσαι, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

ΒΑΒΕΘ τῶν καμάτων τὰς ἀμοιβὰς, ὀφθαλμὸς ἂ
οὐκ εἶδε, καὶ οὖς ἀληθῶς. Πέτρε σοφὲ, ἂ οὐκ ἐνωτί-
σθη καὶ ἐπὶ νοῦν, ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβησαν, ὅσα προη-
τοίμασε τοῖς αὐτῶν, ἐξ ὅλης ἀγαπῶσι ψυχῆς ὡς
παντεπόπτης, ὃν ἐκ καρδίας ἐπεπόθησας.

ΛΑΜΠΡΑ σου τὰ βραβεῖα καὶ εὐκλεῖ· θεραπεύει
γὰρ πάθη ἀνιάτα, καὶ μαρτυρεῖ, δαίμων πολυχρονίος
ἐκβληθεὶς, ἢ δὲ τὴν χεῖρα ἔχουσα, τὴν ἐξηραμένην
καὶ σκολιάν, ἀπέλαβεν ὦ πάτερ, ὁμοίαν τῇ ἐτέρᾳ, τῇ
προσεγγίσει τῶν λειψάνων σου.

ΚΟΛΛΑΙ τῶν ἀναρρύσεων αἱ τιμαί, καὶ μακάριος
εἶ καὶ χαλῶς σοι ἔσται, ὅστις ζωῆς, τῆς νῦν ἀνωτάτω
κατατρυφᾶς, ἀλλ' ἴδε συνηγμένα σου, τῇ σοφῇ τὰ
τέχνα τῇ εὐκλεεῖ, ζητοῦντα τὸν Πατέρα, δακρύοις λε-
λουμένα τῇ μεταβάσει ὀλολύζοντα.

Θεοτοκίον.

Σ Ἡλιος ὑπάρχουσα νοητός, τὴν ψυχὴν μου παρ-
θένε καταύγασον, τὸ ζοφερόν, νέφος διεστῶσα τῶν
λυπηρῶν· ἀπενεκρώθη ὅλος γὰρ, τῇ τῆς ἀθυμίας

ὑπεβολῆ· δεινῆς αἰχμαλωσίας, ρῦσαι μαι Θεοτόκε,
τῶν θλιβομένων παραμύθιον.

Καταβασία. Φωτίζου φωτίζου.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

ΤΟΝ μέγαν ἀρχιποίμενα, καὶ ἱεράρχην ἅπαντες,
τὸν πρόεδρον τῶν Ἀργείων, Πέτρον ἀνευφημοῦμεν·
τὸν σῖτον γὰρ διένειμας, καὶ σὸν λαὸν ἐκόρεσας, καὶ
λαμάτων τὴν χάριν, πλοουσίαν Πάτερ ἐδέξω· ποιμὴν
πολλῶν γὰρ ἐγένου, Πέτρε Πατέρων ἀκρότης.

Καὶ αὖθις τὸ αὐτό. Καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς αἴνονε
πᾶσα προή· ἰστώμεν στίχ θ'. δευτεροῦντες τὸ ἄ.

Ἦχος β'. Ποιοὶς εὐφημιῶν στέμμασι.

ΠΟΙΟΙΣ πνευματικοῖς ἄσμασι, καταστέψωμεν τὸν
Ἱεράρχην, τὸ τοῦ θεοῦ πνεύματος ὄργανον, καὶ φω-
τοειδέστατον ἀγαλμα, ἀρετῆς ἀπάσης τε κανόνα, τὸν
λόγον διαφανῆ καὶ διαπρύσιον, τὸν βίον εἰλικρινῆ καὶ
διαδόητον, τὴν τῶν δογμάτων κρηπίδα, τῶν θαυμά-
των ἄβυσσον, δι' ὧν Χριστὸς ὁ Θεὸς πιστοὺς κατε-
πλούτισεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

ΠΟΙΟΙΣ σε λογικοῖς χείλεσιν, ἀνυμνήσωμεν Πέτρε
ἀξίως, τὸν οὐρανοβάμονα ἔρωτα, ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ
πνεύματος, ἀνδρα ἐπὶ γῆς Ἀγγελοῦ ὄντα, τὸν ὄρον
Ἱεροσύνης ἀκριβέστατον, τῶν θείων κατορθωμάτων

τὴν τελείωσιν, τὸν ποταμὸν τῆς σοφίας, τῶν θαυμά-
των ἄβυσσον, δι' ἧς ἰαμάτων πηγὰς, τοῖς πᾶσι χρί-
ζεται, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

ΤΙΝΑ σοι τῶν ἐπῶν τὰ ἄσματα, προσκομίσωμε
Πέτρε θεόφρων, τῷ τῆς θεωρίας καὶ πράξεως, ὄντως
ἀκροβάμονι φύλακι, καὶ ρευστῶν ἀπάντων ὑπερόπτη,
τῷ χάριτι διδασκαλίᾳ πᾶσι βούοντι, τῷ μῦρα ἀγια-
στείας ἀναθλύζοντι, ἀσκητικῶι τῷ φωστῆρι, Ἰερὸν
θαυμάτων τὸ θησαύρισμα, μεθ' ὧν σε Χριστὸς κατέ-
στεψεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος β'.

ΘΕΙΑ χάρις ἐπλήρωστο, ἐπὶ τῇ θήκῃ τῶν λειψάνων
σου, ἡ γῆ ἅπασα καταγαίεται σήμερον, εὐφραينو-
μένη καὶ χαίρουσα· διὸ καὶ εἰς ὁσμὴν μύρων σου δρα-
μούμεθα, καὶ τῶν θαυμάτων, νοσημάτων τὴν ἴασιν
ἀρρυσόμενοι· ἀρχιερεῦ ὅσις Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευσ
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις, δίδεται καὶ ἐκ τῆς
καρδήλας τοῦ ἁγίου τοῦ ἁγίου ἔλαιον, ψαλλόμενα τὰ
Ἰδιόμελα ἅπερ προεγράφησαν ἐν τῇ λιτῇ εἰς ἦχον β'.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος τοῦ
ἁγίου. Ὡδή γ' καὶ στ'.

Ἐκ τῶν Ἀπόστολων, καὶ Εὐαγγέλιον ζῆτει εἰς Ἱεράρχην.
Καιρικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

κατὰ τὴν ἑκκλησίαν
Τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΠΕΤΡΟΥ ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΡΓΟΥΣ καὶ ΝΑΥΠΛΙΟΥ.

Τυπωθεῖσα μὲν τὸ πρῶτον ἐν Ἐρετῖα κατὰ τὸ 1727, διὰ
συνδρομῆς Νικολάου Ταρωνίτη τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν,

Νῦν δὲ τὸ δεῦτερον ὑπὸ

Κ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Κ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ.

Ὀδὸς Περικλέους Ἄριθ. 226.

1861.

Κ

Περίβλεπτε καὶ ἐκλαμπροτάτη μοι
Πατρίς, τὸν ὀφειλόμενόν σοι
ἀσπασμὸν προσκομίζω.

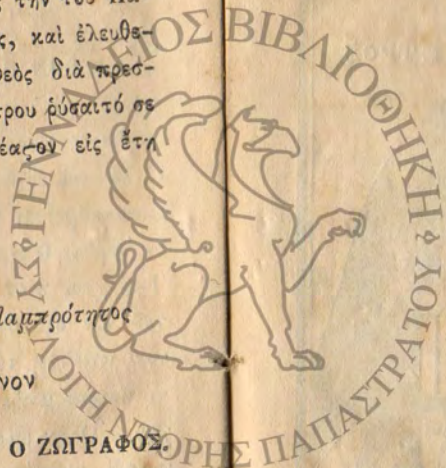
ἸΣΤΗΡΟΝ ἀφ' οὗ οἱ ποταμοὶ ἐντροφῶντες εἰς τοὺς κάμ-
πους, καὶ λειμῶνας, περιπολεύοντες Θαλάσσας, περικυ-
κλοῦντες Πόλεις, τέλος ἀναπαύονται εἰς τὸν Ὀκεανόν,
ἐξ οὗ καὶ ἐξεβησαν πρὸς σέ τοίνυν ὡς πρὸς ὄρμον τινα
ἐπανακάμπει ἡ παρούσα, περιέχουσα τὴν ἀκολουθίαν τοῦ
ἐν Ἁγίοις Πατρὸς Πέτρου τοῦ Θαυματουργοῦ, καὶ ἡμετέρου
Ἱεράρχου, ἡ ὁποία ὄντας πρότερον χειρόγραφος, καὶ ἄχρι
τοῦ νῦν σεσαθρωμένη τυγχάνουσα, δι' οἰκείων ἀναλωμά-
των ταύτην τύποις ἐκδέδωκα, εἰς δόξαν Θεοῦ, καὶ εἰς
τιμὴν καὶ μνήμην τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Ἱεράρ-
χου. Ὡσάν ὁμως ὁποῦ ἀρχαῖον ἔθος νενόμισται, ὅτι αἱ
νεῶσι τυπούμεναι βίβλοι νὰ ἀφιερῶνται εἰς κάποια
ὑπέροχα, καὶ ἀξιωματικά πρόσωπα, ὡς δῶρον ἠθέλησα
καὶ ἐγὼ νὰ προσφωνήσω εἰς τι ἐξαιρετὸν ὑποκείμενον τὴν
παρούσαν. Ποῖος δὲ ἄλλος ἀξιώτερος, καὶ ἐξαιρετώτερος
ἐν ἐμοί, παρὰ σέ τὴν ἡμετέραν Πατρίδα, τὴν τοῦ Πελο-
ποννησιακοῦ σκήπτρου Βασιλίδα; τοῦτο μὲν ἀποδιδούς τὰ
οἰκεία, πρὸς τοὺς οἰκείους, ὡς τέκνον σὸν, ἀφιερῶν εἰς

ἀίδιον μνήμην τὴν τοῦ Πατρὸς ἡμῶν ἀκολουθίαν, αὐτὸς
πρὸς τὰ οἰκεῖα. Πρὸς σὲ τὴν ὑπὸ Θεοῦ αὐτῷ κληρωθεῖσαν
ποίμνην, πρὸς σὲ τοίνυν τὴν ἡμετέραν Πατρίδα, μὴ ἔχων-
τας ἀξιώτερον δῶρον, προσφωνῶ τὴν παρούσαν, δείχνων-
τας μὲ τοῦτο, πόση εἶναι ἡ ἀγάπη ὑποῦ πρὸς σὲ προσ-
φῆρνω, φιλοφρόνως καὶ εὐλαβῶς, τὴν ὁποίαν καὶ θέομαι
νὰ δεχθῆτε ἀσπασίως, ἐορτάζοντες ἐτησίως τὴν τοῦ Πα-
τρὸς ἡμῶν μνήμην, διὰ νὰ εἶναι ἐπισκεπτής, καὶ ἐλευθε-
ρωτῆς σου τῆς ποιμνῆς αὐτοῦ. Κύριος ὁ Θεὸς διὰ πρεσ-
βειῶν τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου ῥύσαιτό σε
τῆς δεινῆς δουλείας, διατηρῶν σε ἀνεπηρέαστον εἰς ἔτη
πολλά.

Τῆς σῆς περιβλέπτου Ἐκκλησιᾶς

προσφιλές τέκνον

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΡΚΟΣ Ο ΖΩΓΡΑΦΟΣ

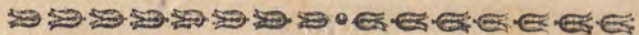

Ο ΑΓΙΟΣ

ΠΕΤΡΟΣ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΡΓΟΥΣ ΚΑΙ ΝΑΥΠΑΛΙΟΥ.

ΤΗ 3 ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΪΟΥ
 ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΠΕΤΡΟΥ
 ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΡΓΟΥΣ.

Τοῦ θαυμάτων πλήρους καὶ χαρίτων, κλέους Ἀργείων, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀγλαίσματος.

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν ἱστῶμεν στίχ. στ'. καὶ ψάλλομεν τῆς τυχούσης Ἑορτῆς, γ'. καὶ τοῦ Ἀγίου, γ'. ἤχος π.λ. β'.

Ὁλην ἀποθέμενοι.

ΟΛΗΝ ἐν καρδίᾳ σου τὴν μετοχὴν τῶν κρειττόνων, Μάκαρ εἰσδεξάμενος, θεῖον οἰκητήριον ὄντως γέγονας, τῆς σαρκὸς ἅπασαν, τὴν γεώδη ὕλην, ὡς περ φόρτον τιναξάμενος, καὶ τὴν Οὐράνιον Πόλιν περιῶν ἐν τῷ σώματι, παρμάκαρ ἀυλιζόμενος καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἐντροφώμενος, ἔτυχες τοῦ πόθου, Ἄγγέλους διαιτώμενος σοφῆ, καὶ τρισηλίου θεότητος αἴγλη φωτιζόμενος.

ΜΟΝΟΙΣ τοῦ Κυρίου σου, προσομιλῶν κατὰ μόνας, καὶ αὐτῷ ἐνούμενος, θεωρίαν πράξεων βράσιν

ἔσχηκας. Τὸν γὰρ νοῦν ἄριστα, ὡς ποθῶν εὐστόργως, ἠγεμόνα ποιησάμενος, σαρκὸς καὶ πνεύματος, ὡσπερ χαλινῶ κατεδάμασας, τῇ σωφροσύνῃ Ἄγιε, καὶ δικαιοσύνῃ κοσμούμενος, φρονήσει καὶ ἀνδρεία, καὶ ταύτης ἐπιδίφοριος ἄρθεις, ὡσπερ Ἡλίας κατείληφας, χῶρον τὸν Οὐράνιον.

ΣΤΗΣ τῆς ἐφέσεως, μακαριώτατε Πέτρε, ὀρεχτῶν εὐράμενος, ὡς ἐποθείς ἄριστα τὸ ἀκρότατον τῷ Χριστῷ ζήσας γὰρ, ἀλλ' οὐχὶ τῷ Κόσμῳ, τῆς τε τούτου δόξης ἔτυχες Μάκα σκηνοῦμενος, ἐνδόν ἀκηράτων λαμπόμενος, καὶ θρόνῳ τοῦ παντάνακτος, οἷα λειτουργὸς παριστάμενος, μέμνησο τῆς ποίμνης τῆς σῆς, ἣν ἐξεθρέψω μυστικῶς, καὶ τοῖς τῶν λόγων σου νάμασι, ταύτην ἐνεφόρησας.

Δόξα, ἦχος β'.

ΤΩΝ λειψάνων σου θήκη πανεύφημε Πέτρε, πηγάζει ἰάματα, καὶ ἡ ἀγία σου ψυχὴ, Ἀγγέλοις συνοῦσα ἀξίως ἀγάλλεται. Ἐχων οὖν πρὸς Κύριον Ὅσιε παρρησίαν, καὶ μετὰ τῶν ἀσωμάτων χορεύων ἐν Οὐρανοῖς, αὐτὸν ἐκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰσόδος, Φῶς Ἰλαρὸν, προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Ποροιμῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

ΜΝΗΜΗ δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς οἶδε φρόνησιν. Κρεῖττον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεῦσθαι, ἢ χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιώτερα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν. Πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη. Νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ· τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὧ τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ μακάριος ἄνθρωπος ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει· αἱ γὰρ ἐξοδοὶ μου ἐξοδοὶ ζωῆς· καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων· ὅτι ἐγὼ ἡ Σοφία κατεσκεύασα βουλήν, καὶ γνώσιν, καὶ ἔνοιαν· ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην, ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχὺς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ· οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες, εὐρήσουσι χάριν· νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν· οἱ δὲ ἀπαιδευτοὶ, ἐνθεσθε καρδίαν· εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά· ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου· ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ, χεῖλη ψευδῆ· μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου· οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιὸν οὐδὲ στραγγαλιῶδες· πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνώσιν· διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθῆσθε πνεύματος.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

ΤΟΜΑ δικαίου ἀποστᾶζει σοφίαν, γλώσσα δὲ ἀδίκου ἐξολεῖται· χεῖλη ἀνδρῶν δικαίων ἐπίστανται χάριτας, στόμα δὲ ἀσεβῶν καταστροφῆσεται· ζυγοὶ δόλιοι, βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίου, στάθμιον δὲ δίκαιον δεκτὸν αὐτῷ· οὐδ' ἐὰν εἰσέλθῃ ὕβρις, ἐκεῖ και ἀτιμία, στόμα δὲ σοφῶν μελετᾷ σοφίαν· τελειότης εὐθεῶν ὁδηγήσει αὐτοὺς, καὶ ὑποσκελισμὸς ἀθετούντων προνομεύσει αὐτούς· οὐκ ὠρεθήσεται ὑπάρχοντα ἐν ἡμέρᾳ θυμοῦ, δικαιοσύνη δὲ ῥύσεται ἐκ θανάτου· ἀποθανῶν δίκαιος ἔλιπε μετὰ μελόν, πρόχαρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχατος, ἀσεβῶν ἀπώλεια δικαιοσύνη κωμόμου ὀρθοτομεῖ ὁδοὺς, ἀσεβεία δὲ περιπίπτει ἄνομος· δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὀρθῶν ῥύσεται αὐτοὺς, τῇ δὲ ἀσεβείᾳ ἐκυτῶν ἀλλυσκονται παράνομοι· τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς, τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὄλλυται· δίκαιος ἐκ θήρας δυνύει, ἀντ' αὐτοῦ δὲ παραδίδοται ἀσεβῆς· ἐν στόματι παρανόμων παγὶς πολίταις, αἰσθησις δὲ δικαίων εὐδοκία· ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατέρθρωσε πόλις, καὶ ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβῶν ἀγαλλίαμα· ἐν εὐλογίᾳ εὐθεῶν ὑψωθήσεται πόλις, στόματι δὲ ἀσεβῶν κατασκαφθήσεται· μυκτηρίζει πολίτας ἐνδεῆς φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙΚΑΙΟΣ ἐὰν φθῶσῃ τελευτήσῃ, ἐν ἀναπαύσει ἔσται γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὔτε ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται· πολὺ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώπων, καὶ ἡλι-

κία γήρως βίος ἀκηλίδωτος· εὐάρεστος θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν μετετέθη· ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥευθασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεῖ νοῦν ἀκακόν· τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἐν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας, οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοία τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁμοίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκκληκτοῖς αὐτοῦ.

Καὶ γίνεται ἡ συνήθης Ἐκτερεῆ. Εἰς τὴν λιτὴν ψάλλομεν στιχηρὰ Ἰδιόμελα ἤχος β'.

ΤΟΝ ἐν σαρκὶ ἰσάγγελον βίον σου, Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν, ἱερεῖς, καὶ μονάζοντες εὐλαβήθησαν, καὶ ὁ εὐσεβὴς λαὸς τῶν Ἀργείων, εὐφραίνεται καὶ σκιρτᾷ· Θεὸς γὰρ σε ἐδόξασεν ὁ ὑπὸ σοῦ δοξασθεὶς, ὃν νῦν ἡμῖν, ἐξιλίωσε Πάτερ Ἀγιώτατε.

Ἦχος γ'.

ΤΟΝ Θρόνον τῆς ἱερωσύνης διττῶς ἐκόσμησας ὁσιε Πάτερ, ἀρετῇ τε καὶ τάξει· τῇ μὲν τῶν Ἀγγέλων ἐφάμιλλος γενόμενος, τῇ δὲ τὸν Χριστὸν ἐξεκόνισας· ἀλλὰ καὶ νῦν τῷ θρόνῳ τῇ μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς σὺν παρρησίᾳ παριστάμενος, αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος δ'.

Σ δρος εὐσεβείας, καὶ κανῶν ἀρετῆς πίστεώς τε ἀκρίθειαν τοῖς ἔργοις δεικνύμενος, Πέτρε Ἱεράρχα τῷ θεῷ πνεύματι, τοῖς Πατράσιν ἐγγαραχθέντα ὄρον ἀγιώτατον, πνευματοκινήτως ἐκύρωσας, καὶ στήλην ὀρθοδοξίας ἡμῖν παρέδωκας· ἀλλ' αἴτησαι Χριστὸν τὸν Θεὸν, σὺν τοῖς σοῖς ἀγωνισταῖς, καὶ στεφανίταις, ἀπαράτρωτον ταύτην τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἡμῶν διαφυλάττεσθαι, εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Τὸν τῶν Ἀργείων ἅπαντες σοφὸν Ἱεράρχην τιμήσωμεν, τὸν πρᾶον καὶ εὐθύτατον, τῆς Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα, καὶ τῆς Οἰκουμένης τὸ καύχημα, τὸ λαμπρότατον σκεῦος τοῦ πνεύματος, τὸν ποταμὸν τὸν ὄει πλήρη τῶν θαυμάτων, εὐφημοῦντες καὶ λέγοντες. Χαῖρε πιστὲ οἰκονόμῃ τῆς χάριτος, δοχεῖον διδασκαλίας ἀνεξάντλητον, ταμεῖον θησαυρισμάτων ἀδαπάνητον, Ἀρχιερέων ἐγκαλλώπισμα, τῶν ὀρθοδόξων ἀγλαΐσμα, ἡ πέτρα τῆς εὐσεβείας ἡ ἀκράδαντος. Πέτρε θειότατε· θεόμεθα αἰεὶ ὑπὲρ ἡμῶν πρέσβευε ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχον σιχηρὰ προσόμοια Ἦχος α'.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

ΖΗΜΕΙΟΦΟΡΟΣ ἐγένου διὰ τῆς πίστεως, καὶ ζηλωτῆς τῆς θείας μακαρίας Τριάδος, τὸ σῶμα μὴ φροντίζων ὄλως τὸ σὸν, κακουχίας βαλλόμενος, Πόλιν Ἀργείων διδάσκων μέχρι Σοφέ, κατελάμπρυνας τοῖς λόγοις σου.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Φωτοφόρος σου μνήμη, συγκαλεῖ σήμερον, πᾶσαν τὴν Πόλιν Ἀργους, εὐσεβῶς ἑορτάσαι, καὶ ἄσαι τὴν σὴν δόξαν ἣν ἐκ Θεοῦ, εἴληφας Πέτρε ὅσιε, καὶ ἀμφιάσαι τὸ κλέος Μάκαρ τὸ πρὶν, τῇ πρεσβείᾳ σου Θεόσοφε.

Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται.

ΣΑΤΑΚΟΣΜΗΣΑΣ τὸν Θρόνον τοῦ Ἀργους Ὅσιε, θαυματουργίας θεαίας, αἷς τελεῖς καθ' ἐκάστην, ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Θεόν, μὴ ἐπιλάβῃ τῆς πομπῆς σου, νῦν ὑπαρχούσῃ δὲ ταύτῃ ἐν τοῖς δεινοῖς χορηγίαν ἐπιθράβευσον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

ΟΥΚ ἔτι ἐπὶ τὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος, σκῆπτρα κομπάζει ἡ Πόλις τοῦ Ἀργους· ἀλλ' ἐπὶ τὴν ποιμαντικὴν ράβδον τῆς σῆς θεοσόφου διοικήσεως αὐχεῖ, Ἱε-

ραρχῶν ἀγιώτατε Πέτρε· πρῶτον γὰρ Ἰεράρχην, καὶ πρέσβυν ἐκτίησας, καὶ ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ Θεὸν ἀνατέθηκε· διὸ μὴ ἐπιλάβη αὐτῆς ἀντιβολουμένη σε μετὰ δακρύων· πιεζομένη γὰρ ὑπὸ πενίας, καὶ τῆς δεινῆς δουλείας· κάμφθητι τοίνυν τοῖς στεναγμοῖς, καὶ διὰ τάχους τὰς τῶν λυπηρῶν ἐπαγωγὰς διάλυσον, καὶ τῶν τοῦ βίου συμφορῶν ἐλευθέρωσον· ὅπως χαρμοσύνως ὑμνήσῃ τὴν πανέορτον καὶ πάνσεπτον μνήμην σου.

Καὶ νῦν Θεοτοκ. Ἀπόλυσις, ἦχος γ'. Μέγαρον εὐρατο.

ΟΛΒΟΝ εὐρατο Πόλις Ἀργείων, σὲ ἐκτίησας φρουρὸν προστάτην· ποιμενάρχης γὰρ Πάτερ καθέστησας, τῶν πολεμίων τὰ θράση κατέβαλες, ἐπερχόμενα εἰς αἰὲ κατ' αὐτῆς, Πέτρε ὅσιε· δυσπραγίας πάσης αὐτὴν ἀπάλλαξον, καὶ δώρησαι αὐτῇ, τὸ ἔτος εὐφράσυνον.

Δόξα τὸ αὐτὸ, καὶ νῦν, Θεοτοκ. τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, καὶ ἐν τῷ ὄρθρῳ, ὁ πολυέλεος· Κάθισμα, ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

ΝΕΟΣ γέγονας Μωσῆς τοῖς ἔργοις, πλάκας πίστεως ἐπὶ τοῦ Ὄρους, τῆς μυστικῆς θεοφανείας δεξιόμενος, νομοθετήσας λαοῖς τὴν εὐσέβειαν, τοῦ τῆς Τριάδος μυστηρίου θειότατε, Πέτρε μακάριε. Ὅθεν ἅπαντες τιμῶμεν τὴν μνήμην σου Ὅσιε, αἰτοῦντες διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος α'. Τὸν τάφορ σου Σωτήρ.

ΝΣ θῦμα ἱερὸν, σεαυτὸν προσενέγκας, Οὐράνιον μονὴν ἐκλήρῳσω παμμάκαρ, Ἀγγέλοις χορεύων τε, καὶ Ὅσιος μακάριε, εὐφραϊνόμενος, χαρὰν τὴν ἀληκτον Πέτρε, ὅθεν πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Δεσπότη ῥυσθῆναι κολάσεως.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἠχοῦ. Εὐαγγελίου· ζῆτει εἰς Ἰεράρχην προκειμένον. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ. στίχος τὸ ἀγαποδόσωμεν τῷ Κυρίῳ τίμιος ἐναντίον κυρίου, ὁ Ν. Δόξα, ταῖς τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν, τῆς Θεοτόκου. Ἐλεήμων ἐλέησόν με ὁ Θεός.

ἦχος πλ β'.

ΤΟΥΣ τελοῦντας τὴν πανσεβάσμιον ἑορτὴν σου, λύτρωσαι παντοίων πειρασμῶν καὶ δυσχερειῶν, Πέτρε θειότατε.

Σῶσάκ ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ τὰ λοιπὰ. Ὁ Καρῶν τῆς ἑορτῆς εἰς ἡ, καὶ τοῦ Ἀγίου εἰς σ'. ἦχος πλ. δ'. Ὡδή, α. οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Ἀρχιερεῖα Θεοῦ, μέγα Πέτρον, ἔξοχα μέλω.

Ἀματηλάτην Φαραὼ ἐθύθισα.

ΝΑΚΡΑΘΕΙΣ δι' ἀρετῶν ἀκρότητα, τῷ ποθουμένῳ Χριστῷ, καὶ τῆς αὐτοῦ αἰγλῆς μάκαρ ἐμπορούμενος, καὶ νῦν κατοπτριζόμενος, τὸ ἀμήχανον κάλ-